

Դանիելի գիրք - հարյուր երեսունհինգերորդ

1776, 1789 և 1798 թվականների մարգարեական ձայները. նախերգանք
144,000-ի կնքմանը

Jeff Pippenger

2024-03-14

1776, 1789 և 1798 թվականների պատմությունը պատկերում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման պատմությունը: Այդ թվականներից յուրաքանչյուրում երկրի գազանը խոսեց: Այն երեք սահմանաձևները, որոնք նախապատկերված են երկրի գազանի երեք անգամ խոսելով, ընթանում են զուգահեռաբար Քրիստոսի երեք ձայներին՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, 2023 թվականի հուլիսին և շուտով եկող կիրակնօրյա օրերին:

Տիրոջ օրը եւ Հոգու մեջ էի, և իմ հետևից լսեցի մի բարձր ձայն՝ ինչպես փողի ձայն:
Հայտնություն 1:10:

Այդ երեք ձայնային նշաններից յուրաքանչյուրը բնորոշում է երրորդ վայի աճող «հնչեցումը», որը նաև յոթերորդ նախազգուշացնող փողն է, իսկ փողը ձայն է:

Բարձրաձայն աղաղակի՝ ր, մի՛ խնայիր, փողի պես բարձրացրո՛ւ քո ձայնը և իմ ժողովրդին ցույց տո՛ւ ր նրանց հանցանքը, և Հակոբի տանը՝ նրանց մեղքերը:
Եսայիա 58:1.

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին բողոքական եղջյուրին ուղղված ձայնը պահապանների ձայնն էր, որ Լատդիկեական աղվենտիզմին կանչում էր վերադառնալու Երեմիայի հին շավիղներին, բայց ծաղրողների ժողովը հրաժարվեց ընթանալ դրանցով:

Այսպես է ասում Տերը. «Կանգնեցե՛ք ճանապարհների վրա, և տեսե՛ք, և հարցրե՛ք հին շավիղների համար, թե ո՞րն է բարի ճանապարհը, և ընթացե՛ք նրանով, և հանգիստ պիտի գտնեք ձեր հոգիների համար»: Բայց նրանք ասացին. «Մենք չենք ընթանա նրանով»: «Նաև պահապաններ կանգնեցրի ձեր վրա՝ ասելով. “Լսեցե՛ք փողի ձայնը”»: Բայց նրանք ասացին. «Մենք չենք լսի»: Երեմիա 6:16, 17.

2023 թվականի հուլիսի ձայնը «Future for America» ծառայության հարյուրունն էր, որը լուր էր մնացել 2020 թվականի հուլիսի 18-ի առաջին հիասթափությունից ի վեր: Ինչպես Հովհաննեսի՝ շուտով գալու Մեսիայի մասին հռչակման դեպքում, և Հուստինիանոսի՝ շուտով գալու նեոի մասին հռչակման դեպքում, «Future for America»-ն ցույց տվեց, որ Ամերիկայի ապագան պատրաստվում էր հավիտյան փոխվել շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի և այդ ուղենշանի մոտ յոթերորդ փողի հնչեցման ժամանակ: Անապատում աղաղակողի ձայնը 2023 թվականի հուլիսի ձայնն էր:

Հայտնության տասնութերորդ գլխի երկրորդ ձայնը հնչում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ տեղի է ունենում երկրի գազանի կողմից վիշապի խոսելը: Այդ

պահին է, որ «Էշը» հարվածվում է երրորդ անգամ, և այնուհետև «Էշը» կխոսի: Էշը հարվածվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից շուտով հետո, 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ից հետո, և ապա կրկին կհարվածվի շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ այն խոսում է: Բաղաամի վկայության մեջ այն հրեշտակի կողմից ճանապարհից շեղվեց, և այդ հրեշտակը ներկայացնում է այն չորս հրեշտակներին, որոնց պատվիրված է պահել իսլամի չորս հոդվերը, սակայն կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ իսլամի էշը կխոսի յոթներորդ փողի ձայնով, որը նաև երրորդ վայն է:

Այնտեղ է, որ Իսլամի տեսիլքը, որը հապաղել է 2020 թվականի հուլիսի 18-ից ի վեր, խոսում է, որովհետև այն այլևս չի հապաղելու: Մեկ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակաշրջանում կան բազմաթիվ ձայներ, և այդ ժամանակաշրջանը նախորդում է Աստծո գործադիր դատաստանին, որ սկսվում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքով: Աստծո գործադիր դատաստանը ներկայացված է յոթ հրեշտակներով՝ յոթ սկահակներով: Այդ ժամանակաշրջանը սկսվում է Սուրբ Հոգու թափմամբ, և այն ներկայացնում է Հոգեգալստյան կրկնությունը, երբ Սուրբ Հոգին թափվեց, և կրակե լեզուները վկայեցին այդ իրադարձության մասին: Այդ ժամանակ Սուրբ Հոգու թափումն այլևս չափված չէ, որովհետև այն ժամանակ Սուրբ Հոգին թափվում է առանց չափի:

«Հրեշտակը, որ միանում է երրորդ հրեշտակի պատգամի հռչակմանը, իր փառքով պիտի լուսավորի ամբողջ երկիրը: Այստեղ կանխասացված է համաշխարհային ընդգրկում և անսովոր գործություն ունեցող մի գործ: 1840–44 թվականների ադվենտական շարժումը Աստծո գործության փառավոր դրսևորում էր. առաջին հրեշտակի պատգամը հասցվեց աշխարհի յուրաքանչյուր միսիոներական կայան, և որոշ երկրներում եղավ այնպիսի մեծագույն կրոնական հետաքրքրություն, որպիսին տասնվեցերորդ դարի Ռեֆորմացիայից ի վեր չի տեսնվել որևէ երկրում. սակայն այս ամենը պիտի գերազանցվի երրորդ հրեշտակի վերջին նախազգուշացման ներքո տեղի ունեցող հզոր շարժմամբ:»

«Գործը նման կլինի Հոգեգալստյան օրվա գործին: Ինչպես «վաղ անձրևը» տրվեց՝ Սուրբ Հոգու թափմամբ ավետարանի սկզբնավորման ժամանակ, որպեսզի պատճառ դառնա թանկագին սերմի ծլարձակմանը, այնպես էլ «ուշ անձրևը» կտրվի նրա վախճանին՝ հունձքի հասունացման համար»: The Great Controversy, 611.

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը սկսվեց, և Սուրբ Հոգին չափով թափվեց: Թափման չափումը ներկայացված էր Պենտեկոստեի պատմության մեջ՝ սկսելով Քրիստոսի հարությանը, որտեղ մի հրեշտակ խոսեց ու ասաց. «Աստծո Որդի՛, դո՛ւրս եկ, Հայրը կանչում է քեզ», ճիշտ ինչպես Հիսուսը Ղազարոսին կանչեց գերեզմանից հետևյալ խոսքերով. «Ղազարո՛ս, դո՛ւրս եկ»: 2023 թվականին Քրիստոսը երկու վկաների մեռած, չոր ոսկորներին կանչեց. «Դո՛ւրս եկ»:

Քրիստոսի հարությունից հետո Նա նախ համբարձվեց Իր Հոր մոտ, ապա իջավ, ինչպես արեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Այնուհետև Նա աստիճանաբար լուսավորեց Իր աշակերտներին, ինչպես ներկայացված է Մարիամի հետ հանդիպմամբ, այն աշակերտների հետ, որոնց հանդիպեց և ուսուցանեց Էմմավուսի ճանապարհին, և

ապա երևաց մնացած աշակերտներին: Քառասուն օր Նա ուսուցանեց աշակերտներին Իր վերջնական համբարձումից առաջ, ապա ևս տասը օր անց, երբ նրանք բոլորն էլ միաբանությամբ և մի տեղում էին, Սուրբ Հոգին թափվեց առանց չափի:

«Երբ Հիսուսը հանդիպեց Իր աշակերտներին, Նա հիշեցրեց նրանց այն խոսքերը, որ ասել էր նրանց Իր մահից առաջ, թե պետք է կատարվեն այն բոլոր բաները, որ գրված էին Մովսեսի օրենքում, մարգարեների մեջ և Սաղմոսում Իր մասին: «Այն ժամանակ բացեց նրանց միտքը, որպեսզի հասկանան Գրքերը, և ասաց նրանց. Այսպես է գրված, և այսպես էր պետք, որ Քրիստոսը չարչարվեր և մեռելներից հարություն առներ երրորդ օրը, և որ ապաշխարությունը և մեղքերի թողությունը քարոզվեին Նրա անունով բոլոր ազգերի մեջ՝ Երուսաղեմից սկսած: Եվ դուք այս բաների վկաներն եք»»: The Desire of Ages, 804.

2023 թվականի հուլիսին Հիսուսի ձայնը արթնացրեց երկու մեռած վկաներին և սկսեց բացել Իր աշակերտների հասկացողությունը Մովսեսի օրենքում (յոթնապատիկ ժամանակները), մարգարեների մեջ (Նաբուգոդոնոսորի գազանների պատկերը) և Սաղմոսներում (Մովսեսի և Գառի փորձառությունը) գրված բոլոր բաների վերաբերյալ: Նրա ուսուցանելու գործը սկսվեց Իր հարությամբ և հաջորդ քառասուն օրերի ընթացքում առավել սաստկացավ: Այն սկսվեց Նրա՝ ուտելու խնդրանքով:

Եվ մինչ նրանք դեռ ուրախությունից չէին հավատում և զարմանում էին, նա ասաց նրանց. «Այստեղ ուտելու բան ունե՞ք»: Եվ նրան տվեցին խաշած ձկան մի կտոր և մեղրահացի մի պատառ: Եվ նա վերցրեց ու նրանց առաջ կերավ: Եվ ասաց նրանց. «Սրանք են այն խոսքերը, որ ես ասացի ձեզ, երբ դեռ ձեզ հետ էի, թե պետք է կատարվի այն ամենը, ինչ գրված է իմ մասին Մովսեսի օրենքում, մարգարեների մոտ և սաղմոսներում»: Դուկաս 24:41–44:

Աղոթքը շարունակվող պատմության մեջ հիմնական ճանապարհացույցներից մեկն էր, և Քրիստոսի հարությունից մինչև Նրա՝ քառասուն օր անց համբարձվելը ձգվող պատմությունը, մինչև Պենտեկոստե թողնում է տասը օր (տասը՝ փորձություն է), երբ Սուրբ Հոգին պիտի թափվեր առանց չափի: Նրա հարությունը, համբարձումը, ապա՝ կրկին իջնելը, ներկայացնում է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը: 2023 թվականի հուլիսը ներկայացնում է քառասուն օրերի ավարտը, և 2023 թվականի հուլիսին հաջորդող տասը օրերը տանում են դեպի շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքը: Այդ վերջին տասնօրյա ժամանակահատվածում միասնությունն ու աղոթքը ճանապարհացույցն են: Միասնությունը ներկայացված էր Եզեկիելի առաջին մարգարեությամբ՝ երեսունյոթերորդ գլխում, որը ոսկորները, ջլերը և մարմինը միավորեց: Եզեկիելի երկրորդ մարգարեությունը չորս հողմերի շունչն էր, իսկ շունչը աղոթքի խորհրդանիշ է: Այդ վերջին տասը օրերի ընթացքում հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվում են, ինչպես որ նրանց նախապատկերել է Ղազարոսը:

«Սա էր պատճառը, որ Նա հապաղեց Բեթանիա գնալու մեջ: Այս պատկառիկ հրաշքը՝ Ղազարոսի հարությունը, պիտի դներ Աստծո կնիքը Նրա գործի և Իր աստվածության պահանջի վրա»: The Desire of Ages, 529.

Ոչ միայն իմաստուն կույսերն են կնիքվում այս պսակադրական հրաշքի ընթացքում, այլև անմիտ կույսերն են կնիքվում հարցի սխալ կողմում:

«Քրիստոսի պսակող հրաշքը՝ Ղազարոսի հարությունը,— կնիք էր դրել քահանաների վճռականության վրա՝ աշխարհը ազատելու Հիսուսից և Նրա հրաշալի գործերից, որոնք արագորեն կործանում էին ժողովրդի վրա ունեցած նրանց ազդեցությունը»: Առաքյալների Գործերը, 67:

Մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման պատմության մեջ հնչող բազմաթիվ ձայները «տող առ տող» են՝ Աստծու մարգարեական Խոսքի ձայները, և այդ ձայները հնչում են այն ժամանակաշրջանում, երբ «ամեն տեսիլքի կատարումը» տեղի է ունենում: Դրանք հնչում են, երբ բացվում է յոթերորդ կնիքը:

Եվ երբ բացեց յոթերորդ կնիքը, լուրջություն եղավ երկնքում՝ մոտ կես ժամ տևողությամբ: Եվ ես տեսա այն յոթ հրեշտակներին, որոնք կանգնած էին Աստծո առաջ, և նրանց տրվեցին յոթ փողեր: Եվ մի ուրիշ հրեշտակ եկավ ու կանգնեց զոհասեղանի մոտ՝ ունենալով ոսկե բուրվառ. և նրան տրվեց շատ խունկ, որպեսզի այն մատուցի բոլոր սրբերի աղոթքների հետ միասին այն ոսկե զոհասեղանի վրա, որ գահի առաջ էր: Եվ խնկի ծուխը, որ սրբերի աղոթքների հետ բարձրանում էր, հրեշտակի ձեռքից ելավ Աստծո առաջ: Եվ հրեշտակը վերցրեց բուրվառը, լցրեց այն զոհասեղանի կրակով և նետեց երկրի վրա. և եղան ձայներ, որոտներ, փայլակներ և երկրաշարժ: Հայտնություն 8:1–5.

Յոթերորդ կնիքի բացվելը լուրջություն առաջացրեց, որովհետև այդ ժամանակաշրջանը ներկայացնում է տնտեսության փոփոխություն, իսկ սրբազան տնտեսության փոփոխության ժամանակ երկնքում միշտ լուրջություն է լինում, ինչպես վկայված է խաչով, երբ հրեշտակները դադարեցրին իրենց երգն ու գովաբանությունը: Երկնքում լուրջությունը նաև վկայված է Քավության օրվա պահանջներով, և 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին Ամբակում ԵԴԿՈՒ, համար ՔՄԱՆ հրամայեց, որ ամբողջ երկիրը լուրջություն պահի:

«Ինձ ցույց տրվեց Աստծո մեծ սերն ու խոնարհումը, որ Նա Իր Որդուն տվեց մահվան, որպեսզի մարդը ներում գտնի և ապրի: Ինձ ցույց տրվեցին Ադամն ու Եվան, որոնց շնորհվել էր տեսնել Եդեմի պարտեզի գեղեցկությունն ու հմայքը, և որոնց թույլատրված էր ուտել պարտեզի բոլոր ծառերից, բացի մեկից: Բայց օձը փորձեց Եվային, իսկ նա փորձության մեջ գցեց իր ամուսնուն, և երկուսն էլ կերան արգելված ծառից: Նրանք խախտեցին Աստծո պատվերը և դարձան մեղավորներ: Լուրը տարածվեց ողջ երկնքում, և ամեն մի քնարի հնչյուն լռեց: Հրեշտակները տրտմեցին և վախեցան, թե միգուցե Ադամն ու Եվան կրկին ձեռք մեկնեն, ուտեն կյանքի ծառից և դառնան անմահ մեղավորներ: Բայց Աստված ասաց, որ Ինքը պարտեզից դուրս պիտի քշի հանցավորներին, և քերովբեների ու բոցավառ սրի միջոցով պիտի պահպանի կյանքի ծառի ճանապարհը, որպեսզի մարդը չկարողանա մոտենալ նրան և ուտել նրա պտղից, որը հարատևեցնում է անմահությունը»: Վաղ գրվածքներ, 125:

Երկինքը լռեց, երբ մարդիկ մեղավոր դարձան, և երկինքը լռեց, երբ Քրիստոսի արյունը թափվեց՝ մեղավորներին փրկագնելու համար, և երկինքը լռեց, երբ սկսվեց Քրիստոսի դատաստանի գործը՝ Իր ժողովրդից մեղքը վերացնելու գործում:

«Քրիստոսի բարեխոսությունը մարդու օգտին վերին սրբարանում նույնքան էական է փրկության ծրագրի համար, որքան Նրա մահը խաչի վրա: Իր մահով Նա սկսեց այն գործը, որը Իր հարությունից հետո երկինք համբարձվելով՝ ելավ այնտեղ ավարտին հասցնելու»: The Great Controversy, 489.

Դատաստանի գործը սկսվեց երրորդ հրեշտակի գալստյամբ 1844 թվականին, սակայն Աստծո ժողովուրդը նախընտրեց մեռնել անապատում, քան հավիտենապես մեկ դառնալ աստվածության հետ: Երրորդ հրեշտակը կրկին եկավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և դարձյալ երկնքում լռություն եղավ: Այնժամ Հուդայի ցեղից առյուծը սկսեց վերցնել յոթերորդ կնիքը, մինչ հրեշտակները դիտում էին երրորդ հրեշտակի մուտքը վերջին սերնդի պատմության մեջ:

Յոթ դատաստանի հրեշտակները այնտեղ էին՝ պատրաստ իրենց կործանարար գործը սկսելու, սակայն այնուհետև նրանց ասվեց. «Սպասե՛ք, սպասե՛ք, սպասե՛ք, սպասե՛ք», մինչ հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվում էին: Հավատարիմների երկկողմանի աղոթքները ուղարկվեցին երկինք՝ նախապատկերվելով այն տասը օրերով, որոնք նախորդեցին Պենտեկոստեին և սկսվեցին քառասուն օրերից հետո (անապատի խորհրդանիշ), ներկայացնելով Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի երեքուկես օրը (անապատի խորհրդանիշ): Այնուհետև երկու վկաներին անապատից եկող ձայնով հրահանգվեց, որ նրանք պետք է կատարեն Դանիելի երկու աղոթքները: Դանիել երկրորդի այն աղոթքը, որտեղ Դանիելը և երեք արժանավորները աղոթեցին լույսի համար՝ հասկանալու Նաբուգոդոնոսորի գազանների պատկերի վերաբերյալ գաղտնի երազը, և Դանիելի աղոթքը իններորդ գլխում, որտեղ Դանիելը մենակ աղոթեց կատարելով Ղևտացոց քսանվեցերորդ գլխի աղոթքի պահանջները:

Դանիել 2-ի հավաքական աղոթքը լույսի համար էր՝ կապված մի ծածուկ գաղտնիքի հետ, որը թաքնված էր մարգարեական պատմության արտաքին գծի ներսում: Դանիել 9-ի մասնավոր, անձնական աղոթքը ողորմության համար էր՝ կապված մի ներքին կարիքի հետ: Երբ վերջին անձրևի կրակը սկսեց թափվել 2001 թվականին, կային բազմաթիվ ձայներ, որոնք կարող էին լսվել նրանց կողմից, ովքեր հասկանում էին «գիծ առ գիծ» մեթոդաբանությունը: Զոհասեղանից եկող կրակը, որ զգվում էր երկրի վրա, այն պատգամն էր, որը առաջ բերեց իմաստունների և հիմարների վերջնական բաժանումը, և մինչ այդ պատգամը շարունակում էր զարգանալ այդ տասը խորհրդանշական օրերի ընթացքում, պատգամը դառնում էր ավելի ու ավելի հստակ:

Ուղերձը երրորդ վայի սրվող ճգնաժամն էր, որը Եզեկիելի երեսունյոթերորդ գլխում այն երկու մարգարեություններն էին, որոնք նախ պատճառ դարձան, որ երկու վկաները համախմբվեն, ապա պատճառ դարձան, որ նրանք կանգնեն որպես հզոր բանակ: Այնուհետև, երեսունյոթերորդ գլխում, նրանք միացվում են մեկ գավազանի մեջ, և այդ միությունը, որ ներկայացված է մեկ գավազան դառնալու այդ միավորմամբ,

ներկայացնում է աստվածայնության միավորումը մարդկայնության հետ, որը կատարվում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման վերջնական շարժումների մեջ:

2023 թվականի հուլիսին աղոթքները սկսեցին վեր բարձրանալ, և դրանք Դանիելի իններորդ գլխի և երկրորդ գլխի աղոթքներն էին: Այնուհետև ձայներ լսվեցին, և նաև որոտներ, իսկ ապա կայծակներ էլ երևացին: Կայծակն ու որոտը անձրևին ուղեկցում են թե՛ բնական աշխարհում, թե՛ մարգարեության մեջ: Անձրևը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Կայծակի և որոտի մասին առաջին հիշատակությունը այն բնորոշում է որպես մի պատգամ, որ նախատեսված է աստվածավախություն առաջ բերելու համար:

Եվ երրորդ օրը, առավոտյան, եղան որոտներ ու փայլակներ, և մի թանձր ամպ՝ լեռան վրա, և շեփորի ձայնը՝ չափազանց հզոր. այնպես որ ճամբարում եղող ամբողջ ժողովուրդը դողաց: Ելից 19:16:

Կայծակներն ու որոտները ուղեկցվում էին փողի «ձայնով»: Դրանք ուղեկցվում են անձրևով և ներկայացնում են մարգարեական քայլեր՝ Աստծո ժողովրդին առաջնորդելու համար:

Ամպերը ջրեր թափեցին, երկինքները ձայն արձակեցին, և Քո նետերն էլ անցան տարածվելով: Քո որոտի ձայնը երկնքում էր, շանթերը լուսավորեցին աշխարհը, երկիրը դողաց և սասանվեց: Քո ճանապարհը ծովի մեջ է, և Քո շավիղը՝ մեծ ջրերի՝ մեջ, և Քո հետքերը չեն ճանաչվում: Դու առաջնորդեցիր Քո ժողովրդին հոտի պես Մովսեսի և Ահարոնի ձեռքով: Մաղմոսներ 77:17–20:

Կայծակներն ու որոտները Աստծո ձայնն են, որ հնչում է անձրևի ժամանակ, և այդ ժամանակահատվածում Նա Իր քամիները (իսլամը՝ արևելյան քամին) հանում է Իր գանձարանից:

Երբ Նա հնչեցնում է Իր ձայնը, երկինքներում ջրերի բազմություն է լինում, և Նա երկրի ծայրերից գոլորշիներին բարձրանալ է տալիս. անձրևի հետ կայծակներ է ստեղծում և Իր գանձարաններից հողմը դուրս է բերում: Երեմիա 10:13.

Աստված Իր ձայնը հնչեցրեց, երբ առյուծի պես աղաղակեց, և ի պատասխան՝ յոթ որոտները հնչեցրին իրենց ձայները, և այդ յոթ որոտները ներկայացնում են Աստծո քայլերը միլլերիտական շարժման պատմության ընթացքում, ինչպես նաև երրորդ հրեշտակի շարժման մեջ, որը կրկին եկավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, երբ Նա Իր գանձարաններից դուրս բերեց արևելյան քամին:

Նա է, որ երկրի ծայրերից գոլորշիները բարձրացնում է, անձրևի համար կայծակներ է ստեղծում, և քամին հանում է Իր շտեմարաններից: Նա է, որ զարկեց Եգիպտոսի առաջնեկներին՝ թե՛ մարդկանց, թե՛ անասունների: Մաղմոսներ 135:7, 8.

Նա Իր գանձարաններից դուրս բերեց քամին, երբ Եգիպտոսի առաջնեկը զարկվեց, և Զատիկը նախապատկերեց խաչը, որն իր հերթին նախապատկերեց երրորդ հրեշտակի գալուստը 1844 թվականին, որն էլ իր հերթին նախապատկերեց երրորդ հրեշտակի վերադարձը արևելյան քամու օրը՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին:

Երբ յոթ կնիքներով կնքված գրքից կնիքները հանվում են, դա ներկայացնում է ճշմարտության աստիճանական զարգացումը: Յոթերորդ կնիքի հանվելը ներկայացնում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը: Երբ առաջին անգամ հիշատակվում է յոթ կնիքներով կնքված գիրքը, կան փայլակներ, որոտներ և ձայներ, բայց երկրաշարժ չկա:

Եվ գահից ելնում էին կայծակներ, որոտումներ և ձայներ. և գահի առաջ վառվում էին հրեղեն յոթ ճրագներ, որոնք Աստծո յոթ Հոգիներն են: Հայտնություն 4:5.

Ձայների, կայծակների և որոտների առաջին հիշատակության մեջ անձրևը ներկայացվում է Սուրբ Հոգով, որ յոթ հրեղեն ճրագներն է, սակայն երկրաշարժ չկա: Հենց Յոթերորդ Կնիքի հեռացման ժամանակ է, որ մոտալուստ կիրակնօրյա օրենքի երկրաշարժը նույնացվում է: Հայտնության գրքի չորրորդ գլուխը մատնանշում է Հուդայի ցեղի Առյուծի կողմից իրականացված ճշմարտության ապակնքման սկիզբը, և երբ կնիք դրվելու ժամանակը նույնացվում է, դա մատնանշում է ժամանակահատվածի սկիզբն ու ավարտը:

Ներկայիս ժամանակաշրջանի սկիզբն այն էր, երբ հրեշտակը 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին իջավ՝ իր փառքով լուսավորելու երկիրը. ապա Եսայիա վեցում մեզ տեղեկացվում է, որ այն լուրը, որը ներկայացված է «ձայներով, կայծակներով, որոտներով, քամով և անձրևով» և ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքով, պետք է հռչակվի մի ժողովրդի, որ տեսնում է, բայց չի կարող ընկալել կայծակների նշանակությունը, և թեև լսում է, չի կարող հասկանալ ձայներն ու որոտները, մինչև որ մեծ երկրաշարժը հասնի նրան: Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակաշրջանը այն ժամանակաշրջանն է, երբ յուրաքանչյուր տեսիլքի ազդեցությունը կատարվում է:

Այդ պատմությունը ծնում և դրսևորում է երկրպագուների երկու դաս: Մի դասը ճանաչում է անձրևը և, հետևաբար, ընդունում այն, որովհետև նրանք կարող են տեսնել կայծակը և լսել ձայները, որոտը և քամին: Կնքման ժամանակաշրջանի ավարտին, շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի մեծ երկրաշարժը, ապա ներմուծում է Աստծո գործադիր դատաստանները:

Եվ Աստծու տաճարը բացվեց երկնքում, և Նրա տաճարում երևաց Նրա ուխտի տապանակը. և եղան փայլատակումներ, ձայներ, որոտումներ, երկրաշարժ և մեծ կարկուտ: Հայտնություն 11:19.

Մեծ երկրաշարժի ժամանակ «կայծակներն, ու ձայներն, ու որոտները» ներառում են նաև «կարկուտը»: «Կարկուտը» ներկայացնում է այն դատաստանները, որոնք սկսում են թափվել այն յոթ հրեշտակների կողմից, որոնք պատրաստվում էին այդ անել կնքման ժամանակի սկզբում, երբ բացվում էր յոթերորդ կնիքը, ճիշտ այնպես, ինչպես նրանք սպասում էին, որ հրեշտակը անցնի Երուսաղեմի միջով և նշան դնի նրանց վրա, ովքեր հառաչում ու աղաղակում էին երկրում գործված (արտաքին) և եկեղեցու մեջ գործված (ներքին) պղծությունների համար:

«Կարկուտը» նշում է Աստծո կործանարար դատաստանների ժամանակը, որը ողորմության ժամանակ է Աստծո մյուս հոտի համար, որոնք այդ ժամանակ կանչվում են դուրս գալու Բաբելոնից, և երբ մեծ բազմության վերջին անդամն էլ միանա Աստծո հոտին, մարդկային փորձաշրջանն ամբողջովին կփակվի:

Եվ յոթներորդ հրեշտակն իր սկիհը թափեց օդի մեջ, և երկնքի տաճարից, աթոռից, մի մեծ ձայն ելավ՝ ասելով. «Կատարված է»: Եվ եղան ձայներ, որոտումներ և փայլակներ, և եղավ մի մեծ երկրաշարժ, այնպիսի, ինչպիսին չէր եղել այն ժամանակից ի վեր, երբ մարդիկ երկրի վրա եղան. այնքան զորեղ էր այդ երկրաշարժը և այնքան մեծ: Եվ մեծ քաղաքը երեք մասի բաժանվեց, և ազգերի քաղաքները կործանվեցին. և մեծ Բաբելոնը հիշվեց Աստծու առաջ, որպեսզի նրան տրվի Նրա բարկության սաստկության գինու բաժակը: Հայտնություն 16:17–19

Միբելի՝ ընթերցող, կարո՞ղ եք լսել ձայներն ու որոտները: Կարո՞ղ եք տեսնել կայծակները: Կարո՞ղ եք զգալ քամին: Շուտով դուք կլսեք հիմար կույսերի ձայնը, որոնք աղաչում են յուր:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

Խաղաղություն էինք ակնկալում, բայց ոչ մի բարիք չեկավ, և առողջության ժամանակ՝ և ահա՝ ահավոր տագնապ: Նրա ձիերի խոնջունը լավեց Դանից, նրա հզորների խրխնջունի ձայնից ամբողջ երկիրը դողաց. որովհետև եկան և կուլ տվին երկիրը և ամենը, ինչ նրա մեջ է, քաղաքը և նրա բնակիչներին: Որովհետև, ահա, ես ձեր մեջ օձեր, իժեր պիտի ուղարկեմ, որոնք չեն հմայվի, և նրանք պիտի խայթեն ձեզ, ասում է Տերը: Երբ ուզեցի իմ անձը մխիթարել վշտի դեմ, իմ սիրտը տկարացավ իմ մեջ: Ահա իմ ժողովրդի դստեր աղաղակի ձայնը հեռավոր երկրում բնակվողների պատճառով. Մի՞թե Տերը Սիոնում չէ, մի՞թե նրա Թագավորը նրա մեջ չէ: Ինչո՞ւ ինձ բարկացրին իրենց կուռքերով և օտար սնապարծություններով: Հունձքն անցավ, ամառն ավարտվեց, և մենք չփրկվեցինք: Իմ ժողովրդի դստեր վերքի համար ես էլ եմ վիրավորված. ես սևացել եմ, սարսափն է տիրել ինձ: Մի՞թե Գաղաադում սպեղանի չկա, մի՞թե այնտեղ բժիշկ չկա. ապա ինչո՞ւ իմ ժողովրդի դստեր առողջությունը չի վերականգնվել: Երեմիա 8:15–22: